

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 05.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **4205** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 233, изр. 1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Образувано е по жалба на Х. Г. К. от гр. П, ул. „Света С.“ № 10 срещу Заповед № 1261 от 30.03.2011 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция“ (ГД „ГП“) за прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител на основание чл. 245, ал. 1, т. 7, б. „д“ от ЗМВР.

В жалбата се оспорва фактът, че жалбоподателят е извършил умишлено престъпление от общ характер и наказван за такова престъпление.

В съдебно заседание жалбоподателят Х. Г. К., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - директорът на Главна дирекция „Гранична полиция“ се представлява от юрк. М, която изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните и като съобрази закона, счита за изяснено следното:

От представената административна преписка се установява, че към момента на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя същият е заемал длъжността полицаи в 02 група „Охрана на държавната граница“ на Гранично полицейско управление I степен – П към РД „ГП“-С при ГД „ГП“, категория „Е“ III степен. С влязло в сила Решение № П-17 по АНД № П-17/2008 г. по описа на Софийския военен съд жалбоподателят е признат за виновен в това, че 08.01.2008 г.

около 23.00 ч. е пропуснал лицето Н Й Д и нейната дъщеря Д Б Д ЕГН * да напуснат пределите на Р Б, като не е изпълнил служебните си задължения и не е поискал да бъде удостоверено съгласието на отсъстващия родител – Б С Д, с нотариална заверка на подписа, от което са произлезли вредни последици - Д Б Д напуснала незаконосъобразно пределите на страната като бил нарушен режимът на преминаване през държавната граница на Р Б с Р Г и бащата Б С Д бил лишен от възможността да упражнява родителски права спрямо непълнолетното си дете при режима, определен му с Решение № 309/2007 г. на Бургаския районен съд – престъпление по чл. 387, ал. 1 от НК. На основание чл. 78а НК жалбоподателят бил освободен от наказателна отговорност и му било наложено административно наказание глоба в размер на 500 лв. Поради

установяване на обстоятелства по чл. 179, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗМВР – държавният служител е освободен от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание по чл. 78а от Наказателния кодекс директорът на ГД „ГП” е приел, че е налице обективна невъзможност жалбоподателят да изпълнява задълженията си и на основание чл. 245, ал. 1, т. 7, б. „д” от ЗМВР е прекратил служебното правоотношение на жалбоподателя. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на жалбоподателя на 08.04.2011 г. Жалбата е подадена по пощата на 26.04.2011 г.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легимитирано лице и в законоустановения срок. При проверка относно спазването на срока, съдът установи, че срокът изтича в неприсъствен ден – 22.04.2011 г. (Велики петък), следователно следва да се счита, че срокът изтича в първия присъствен – 26.04.2011 г. (вторник). Жалбата е подадена на същата дата при спазване на срока за оспорване. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна.

Административният акт е постановен от компетентен административен орган по чл. 246, т. 2, вр. чл. 186, ал. 1 от ЗМВР.

При издаването ѝ е спазена установената писмена форма.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Спазен е материалният закон. Безспорно е установено, че жалбоподателят е признат за виновен за извършването на умишлено престъпление от общ характер по чл. 387, ал. 1 от НК, за което на основание чл. 78а от НК е освободен от наказателна отговорност и му е наложено административно наказание глоба. Съгласно чл. 179, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗМВР държавен служител може да бъде дееспособно физическо лице, което не е освободено от наказателна отговорност за извършено умишлено престъпление от общ характер с налагане на административно наказание по чл. 78а от Наказателния кодекс. В случая цитираното изискване не е изпълнено. По смисъла на чл. 245, ал. 1, т. 7, б. „д” от ЗМВР неизпълнението на изискването на чл. 179, ал. 1, т. 2, пр. 2 от ЗМВР съставлява обективна невъзможност лицето да изпълнява задълженията си и е основание за прекратяване на служебното му правоотношение като държавен служител в МВР.

По изложените съображения жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. последно от АПК, Административен съд С.-град, I отд., 17-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Г. К. от гр. П, срещу Заповед № 1261 от 30.03.2011 г. на директора на Главна дирекция „Гранична полиция”.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Р Б в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: